ب) حصر اضافی در «صم للرویة»

خُب الآن که ایشان می‌گویند «انّ‌المراد من الرویة» دنبالش می‌فرمایند: «لأنّ‌الرؤية نهارا لا يكاد يفهم من إطلاق الرؤية»، اطلاق یعنی چه؟ اطلاق یعنی مطلق و مقید؟ یا اطلاق یعنی قول و استعمال؟ «لا یطلق علیه کذا»؛ یعنی لا یستعمل کذا. این کدامش است؟ «لایکاد یفهم من استعمال الرویه»؟ یا «لا یکاد یفهم من الاطلاق الاصولی» که مقابل تقیید است؟

> **و علی هذا، فمقتضی الحصر في الأخبار انتفاء الحكم بالإفطار أو الصيام عند انتفاء تلك الرؤية المخصوصة و إن فرض تحقّق الرؤية قبل الزوال.[1]**

حصر می‌گویی وقتی آن نیست، افطار و صیام هم نیست، ولو نهارا ببینید. چرا وقتی حصر هست شما می‌گویی لازمه اش این است؟ اگر حصر اضافی باشد که مشکلی نیست. یعنی «صم للرؤیه و افطر للرؤیه» در بستر حصر اضافی. الا و لابد باید رؤیت باشد اما در بستر عدم اماره. خُب این روایات رؤیت نهار می‌گوید «هذه اماره». کجا وقتی حصر شد شما می‌توانید آن روایات را کنار بزنید؟! منافاتی با هم ندارند. بله، اگر حصر حقیقی باشد درست است. اما شاید در کلام حتی یک مورد حصر حقیقی پیدا نشود. چقدر ما گشتیم که یک مورد حصر حقیقی پیدا کنیم. یادم نیست پیدا شد یا نه. علی ای حال حصر اضافی است؛ یعنی در این بستر حصر هست. پس این استدلال به درد روایات نمی‌خورد.

---

[1] همان

بازبینی #1
ایجاد شده 4 آوریل 2026 13:51:52 توسط ... .
به روزرسانی شده 4 آوریل 2026 13:53:09 توسط ... .